

Mietteitä remmi- räyhäämisestä

Joka käppänän oppikoulussa Ninni kommentoi remmissä räyhäämistä – asiaa, jota Ninni EI SIEDÄ!

NINNI SUHONEN

Leena Nousiainen

On monia syitä sille, että koira räyhää remmissä. Ja yhtä monta keinoa yrittää korjata tilanne.

Parashan tietysti olisi, että koira jo pennusta asti totutettaisiin arkeen siten miten me omistajat haluamme koiran sen kohtaavan. Eli kuten edellisissä kirjoituksissa pennunkoulutuksesta olen todennut, lenkillä kaikki muu on turhaa ja kaikkiin vastaan tulijoihin reagoidaan ainoastaan välinpitämättömyydellä. Ja miten tämä pennulle sitten opetettiin? Vahvalla kontaktilla meihin omistajiin. Helpoimmalla me omistajat pääsemme, kun ennakoimme ongelmia, siis tapakasvatamme sitä pikkupentua jo sillä mielellä, ettei ongelmia pääse syntymään. Mutta totuushan on, että ongelma huomataan vasta sitten, kun asiasta on tullut ongelma.

Jos nyt unohdetaan ne pennut ja ajatellaan, että meillä on nuori koira, joka on lipsunut jo sinne rähjäykseen. Koira kiskoo remmissä, karjuu, huutaa ja rähisee. Minä ajattelen, että tuossa tilanteessa ei juurikaan ole väliä, miksi se koira rähjää. Se, räyhääkö se arkuuttaan ja pelkoaan

vai kurittomuuttaan ja egoaan, on toki eri asia, mutta itse korjaisin käytöksen ihan saman kaavan mukaan kaikilta. Yksinkertaisesti kieltämällä epätoivotun käytöksen. Se, miten voimakkaasti tuo koiralle kerrotaan, riippuu siitä, miksi se räyhää.

Nakilla ohjaamalla toisten koirien ohi, tai nakilla ja naksulla, vastaehdollistamisella, lelulla, käskyllä jne. saadaan koira opetettua kohtaamaan vastaan tulijat hienosti, ja jokainen näistä keinoista taatusti toimii. MUTTA: ne eivät korjaa ongelmaa tuosta vain. Nämä kaikki ovat keinoja, joilla koira opetetaan pennusta. Ne eivät ole mitään taikakeinoja, joilla ongelma korjaantuu viikossa. Jos nyt ajatellaan, että me huomaamme ongelman todellisuuden, kun koira on 1.5-vuotias. Se on saanut vahvistaa epätoivottua käytöstään tasan koko ikänsä. Kuinka moni ihan oikeasti luulee, että tämä jollain nakilla ja naksulla viikossa on korjattu? Minä ajattelen, että siihen poisopettamiseen pitäisi kuluttaa tasan yhtä pitkä aika. Ja siihen taas tuskin yhdelläkään omistajalla on pitkäjännitteisyyttä. Tämä johtaa siihen että

Koiran tapakasvatus on hyvin mustavalkoista. On sallittuja asioita ja on asioita, joita ei hyväksytä.

kokeillaan yhtä keinoa viikko: ei toimi. Kuullaan toinen vinkki kaverilta, kokeillaan taas viikko. Sitten mennään ongelmakoirakouluttajalle ja treenataan hänen metodeillaan jopa kuukausi, mutta todetaan, että yksityistunnit tulevat liian kalliiksi edistymiseen nähden. Lopulta toiset ovat jo siinä pisteessä, että luovuttavat ja päätyvät toistamaan mantraa: ”Tämä nyt vaan on tällainen” tai ”Sitä puri pienehä musta iso koira ja se inhoaa nyt kaikkia mustia isoja koiria”.

Me olemme ehkä halunneet sosiaalista sitä pentua ulkomaailmaan päästämällä sen moikkaamaan jokaista koira ja jokaista ihmistä ajatellen, että näin siitä kasvaa yhteiskuntakelpoinen ja kiltti. Ja sitten kun se sama koira tulee sukukypsäksi ja kaikki eivät suhtaudukaan siihen yhtä suopeasti kuin pentuun, me lakkaamme päästämästä sitä jokaisen vastaantulevan iholle. Tällöin me emme voi syyttää koira sen huonosta käytöksestä, kun se remmi kireänä tempoo vastaantulijoita kohti. Ei koira voi syyttää toimintamallista, jonka ensin itse olemme sille opettaneet.

Minulla on siitä oiva esimerkki täällä kotona! Mieheni mäyräkoira. Mieheni on sosiaalinen ja ajattelee juurikin niin, että koirien pitää päästä tutustumaan toisiinsa. Mieheni tykkää vaihtaa kuulumisia kaikenlaisten vastaantulevien koirakoiden kanssa. Ihan kivaahan tuo on, jos on ulospäin suuntautuva ja puhelias. Meidän mäyräkoira on myös sellainen, tulee kaikkien kanssa toimeen ja on reipas ja hyvin koirasosiaalinen. Mutta... Sitä huudon määrää kun vastaantuli sanookin että koirat eivät voi moikata, koska tämä koira pelkää / on vihainen / on sairas / jne. Se on niin hermoja raastavaa mekkaa ja remmissä tempomista, että minulta lähtee järki! Minun mieheni ei asiassa tosin näe mitään ongelmaa...

Jos sitten lähdetään sille tielle, että koira yksinkertaisesti kielletään rähjäämäästä, tulee eteen uusi ongelma. Koira ei meidän kielloistamme huolimatta kuuntele. Siihen minulla on vain yksi vastaus: kielto ei ole ollut tarpeeksi vahva katkaistakseen epätoivotun käytöksen. Meillä on joku kummallinen trendi menossa koirankasvatuksessa. Koiralle ei saa sanoa ei, koira ei saa fyysisesti koskea rangaistusmielessä. Minä en nyt puhu fyysisestä väkivallasta, en hapettamisesta (siis pannalla kuristamisesta), en pesäpallomailalla kouluttamisesta. Mutta oikeasti joku maalaisjärki on hukummassa tästäkin touhusta, kun lenkille lähdetään kahden kilon nakkipussi taskussa, vinkupallo ja jänisräikkä toisessa. Naksu tai kolinapurkki ja ties mitkä apuvälineet vielä päälle. Kun yksinkertaisesti koiran tapakasvatus on hyvin mustavalkoista. On sallittuja asioita ja on asioita, joita ei hyväksytä. Tapakasvatus on koiralle rajojen opettamista.

Aivan samalla tavalla remmissä kiskominen huomataan ongelmaksiksi vasta kun koira on fyysisesti aikuinen. Silloin on jo myöhäistä alkaa asiaa korjata pysähtymällä aina kun remmi kiristyy. Sekin metodi on ihan paras sille pikkupennulle. Ehkä kaikkien koiraooppaiden lause: ”Se mikä on pentuna sallittu, tulee sallia myös aikuisena, ja se mikä on kiellettyä, tulee aina olla kiellettyä” ja siihen vielä klassinen sohva/sänky esimerkki perään. Tämän tiedostavat melkein kaikki pennunomistajat. Mutta miksei se sama ajatus päde muissa asioissa?

Nyt kun te seuraavan kerran lähette ulos sen remmirähjänne kanssa, te jättäte ne kaikki oheistuotteet kotiin. Vedätte syvään henkeä ja rentoutatte olkapäanne. Ja reagoitte koiraanne nopeammin tilanteisiin, siis ennakoitte. Ei mitään remmin kiristystä taikka hermostunutta maanittelua, kun näette vastaantulijan. Otatte koiraan kontaktin, ja keskitytte vain toisiinne. Jos ja kun se vastaantuli herpaannuttaa koiraanne, yksinkertaisesti kiellätte sitä, ja vasta hyväksytystä toiminnasta kiitätte. Ei tämäkään ole mikään taikakeino, mutta taatusti se nopein ja yksinkertaisin.